

[Fogh Rasmussen]

at der er forskel på at udligne det grundlag, hvorpå skatterne udskrives, og at udligne selve skatteprocenterne.

Ideelt set kan man sige, at der er tre faktorer, som kan bevirke forskellene i det amtskommunale og det kommunale beskatningsniveau. For det første er der naturligvis forskelle i udgiftsbehovene imellem kommunerne og imellem amterne. Det forsøger vi at udligne gennem bloktilskuddene, hvor vi forsøger at gøre disse udgiftsbehov op så objektivt som muligt.

Den anden faktor, der kan påvirke beskatningsniveauet, er forskelle i det grundlag, hvorpå skatterne udskrives. Disse forskelle forsøger vi at udjævne gennem skattegrundlagsudligningen.

Tilbage står den tredje faktor, der kan påvirke beskatningsniveauet, og det er serviceniveau og effektivitet i de enkelte kommuner.

Med de foreliggende lovforslag vil man forsøge at opnå en mere korrekt opgørelse af de objektive udgiftsbehov, end det sker i dag, igennem en skærpelse af skattegrundlagsudligningen. Tilbage står, at vi faktisk skulle få en mere reel afspejling af forskelle i serviceniveau i de kommunale skatteprocenter. Det væsentlige er jo nemlig, at udligning af skattegrundlaget overhovedet ikke vedrører udligning af beskatningsprocenterne, og derfor er der ikke tale om, at en skærpet udligning er en vej frem til kommunal enhedsskat. Kommunal enhedsskat ville forudsætte, at man fastsatte ens kommunale beskatningsprocenter over det hele, og det er ikke det, der er tale om; der er stadig væk fuld frihed for kommunerne til at lade beskatningsprocenterne afspejle serviceniveauet.

Det fører mig frem til at svare hr. Hagen Hagensen og andre, som har anført, at sommerhuskommunerne måske må opkræve højere grundskatter for at kompensere bortfaldet af landliggerskatten.

Ja, lad os nu spise brød til; det er jo stadig væk en kommunal afgørelse at fastsætte grundskatternes højde, og vi skal også her være opmærksomme på, at der allerede sker en kompensation til sommerhuskommunerne gennem den ændrede beregning af skattegrundlaget.

Når hr. Hagen Hagensen direkte spørger, om venstre er af den opfattelse, at grundbeskatningen skal forøges, må jeg naturligvis svare klart nej. Lad mig i den forbindelse

også pege på forslaget om, at tillægsgrundskylden skal ophæves; det kan vel ikke tolkes som et udtryk for, at vi ønsker, at grundbeskatningen skal forøges.

Hr. Honoré undrede sig over, at venstre, som går ind for det nære samfund, med disse forslag, som hr. Honoré udtrykte det, ville tilintetgøre de mindre enheders selvstændige økonomiske ansvar. Denne udtalelse må nok bero på, at hr. Honoré har misforstået den grundlæggende mekanisme i disse udligningsforslag.

Det er i dag sådan, at mange kommuner alene på grund af et lavt udskrivningsgrundlag er tvunget til at fastsætte relativt høje skatteprocenter, selv om deres serviceniveau ligger under gennemsnittet. De har altså ikke dispositionsfrihed. Ved at skærpe udligningen mellem rige og fattige kommuner øger man så at sige disse kommuners mulighed for at lade beskatningsprocenterne alene afspejle serviceniveauet. Der er derfor ikke tale om at tilintetgøre, men tværtimod tale om at styrke disse enheders selvstændige økonomiske ansvar.

Hr. Grove anførte, at lovforslagene var som skræddersyede efter de socialdemokratiske kommuner, og hr. Freddy Madsen på sin side hævdede, at det altid er venstre, der skal have betaling, og henviste her til den ændrede beregning af beskatningsgrundlaget.

Nu afhænger det setet som bekendt af øjnene, der ser, og når hr. Grove får det billede frem, at det er de socialdemokratiske kommuner, der modtager, og at det er de ikke-socialdemokratiske styrede kommuner, der skal betale, må det nok bero på, at hr. Grove har lidt uorden i sit politiske landskab. Når vi kigger ned over listen med virkninger, vil jeg i alle tilfælde kunne udpege adskillige kommuner med socialdemokratiske borgmestre, der skal betale, og adskillige kommuner med ikke-socialdemokratiske borgmestre, der skal modtage. Hr. Groves og hr. Freddy Madsens udtalelser er vel egentlig det bedste udtryk for, at der her er fundet en afbalanceret løsning.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg skal blot have lov til at rette en fejltalelse, som hr. Fogh Rasmussen gjorde sig skyldig i. Jeg har overhovedet ikke talt om